

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง สำนักปลัด อบต. โทร. ๐-๗๗๔๕-๒๖๑๖ ต่อ ๑๑

ที่ สฎ.๗๔๙๐๑/ว๗๕๗ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง เอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง
หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองช่าง และ
นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการ

ด้วยสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล โดยงานการเจ้าหน้าที่ ได้จัดทำเอกสารเผยแพร่
ความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เพื่อส่งเสริมพัฒนาความรู้ให้กับพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างของ
องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง อันจะนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง จึงขอความร่วมมือเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคลให้บุคลากรในสังกัดทราบ โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้ ทั้งนี้
สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ทางเว็บไซต์ www.takeantong.go.th แบนเนอร์ “มูมงานการเจ้าหน้าที่” หรือ
สแกน QR Code ทำหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ สำหรับหัวหน้าส่วนราชการขอให้แจ้งพนักงานส่วนตำบลและ
พนักงานจ้างในสังกัดทราบต่อไปด้วย

(นายธีระวิทย์ สุทธินุ่น)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนทอง

ทำชกต้อยและถ่ายวิดีโอในที่ประชุม ... พฤติกรรมเสื่อมเสียที่อาจต้องพ้นจากตำแหน่ง !

นางสาวจรรณี กิจตระกูล พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

กลุ่มเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการและวารสาร

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

เรามักจะได้ยินกันอยู่เสมอ ๆ ว่า... **อย่าให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล** เพราะอาจทำให้อนาคตดับวูบลงได้ การฝึกสติในการควบคุมอารมณ์จึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง... เมื่อเป็นผู้นำหรือตัวแทนของประชาชนด้วยแล้ว ยิ่งต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น

วันนี้... ผู้เขียนมีคดีที่เป็นข้อคิดเตือนใจเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์และการประพฤติปฏิบัติตนของสมาชิกสภาท้องถิ่นมาฝาก โดยเป็นกรณีที่สมาชิกสภา อบต. มีพฤติกรรมทำชกต้อยกับสมาชิกคนอื่นหลังการประชุม และไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในการประชุม ซึ่งคดีดังกล่าวจะทำให้เห็นแนวทางการพิจารณาวินิจฉัยถึงพฤติกรรมในทางเสื่อมเสียและข้อกฎหมายที่ใช้ในการวินิจฉัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

โดยที่... พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตรีวรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเมื่อ ... (๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งโดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ...” และวรรคสองกำหนดให้ผู้ที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตาม (๘) มีสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไปยังนายอำเภอได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบมติดังกล่าว โดยให้นายอำเภอสอบสวนและวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์หรือโต้แย้ง คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด

มาดูข้อเท็จจริงในคดีพิพาทกันค่ะ โดยเหตุของคดีเกิดจาก นางบุญนำได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและได้รับเลือกเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ต่อมาสมาชิกสภา อบต. ได้ยื่นญัตติขอให้ขับนางบุญนำพ้นจากตำแหน่ง โดยกล่าวหานางบุญนำว่ามีพฤติกรรมเสื่อมเสียและไม่เหมาะสมในการประชุมสภา กล่าวคือ (๑) มีการทำชกต้อยกับนายบุญช่วยซึ่งเป็นสมาชิกสภา อบต. หลังประชุมในเวลา ๑๗.๐๐ น. (๒) มีพฤติกรรมคุกคามและละเมิดสิทธิของสมาชิกสภา อบต. โดยมีการนำกลุ่มบุคคลภายนอกเข้าไปในที่ประชุมสภา และบุคคลดังกล่าวมิได้นั่งตามที่จัดไว้ ทั้งยังเดินถ่ายรูปและบันทึกวิดีโอโดยไม่มีเหตุอันควร

ต่อมา นางบุญนำได้เรียกประชุมสภาสมัยสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องที่ตนถูกกล่าวหา โดยมีสมาชิกสภา อบต. เข้าร่วมประชุมครบทุกหมู่ จำนวน ๓๘ คน นางบุญนำได้ให้ที่ประชุมพิจารณาญัตติโดยเปิดเผยและมีสมาชิกสภา อบต. จำนวน ๕ คน ได้อภิปรายถึงกรณีที่กล่าวหานางบุญนำดังกล่าว เมื่อการอภิปรายเสร็จสิ้น สมาชิกสภา อบต. ได้ออกเสียงลงคะแนนลับ ซึ่งผลปรากฏว่ามีผู้เห็นด้วยให้นางบุญนำพ้นจากตำแหน่งจำนวน ๓๕ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง

สภา อบต. จึงมีมติให้นางบุญนำพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภา อบต. นางบุญนำอุทธรณ์มติดังกล่าวแต่นายอำเภอวินิจฉัยยกอุทธรณ์ นางบุญนำ (ผู้ฟ้องคดี) จึงนำคดีมาฟ้องเพื่อขอให้ศาลปกครองเพิกถอนมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของนายอำเภอ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) และกรมการปกครอง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔) ร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่นางบุญนำเป็นเงินเดือนตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งจนถึงวันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย

พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีตามที่ถูกกล่าวหาว่านั้น ถือเป็นความประพฤติในทางเสื่อมเสีย อันจะเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ ?

คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับในที่ประชุมว่าได้ทำต่อยกับ นายบุญช่วยจริง แต่ได้แย้งว่าเป็นการกระทำภายหลังเลิกประชุมแล้ว โดยเป็นการกระทำนอกห้องประชุมและเป็นเรื่องส่วนตัวซึ่งมิได้มีเจตนา แต่ทำไปเพราะความโมโห และยังยอมรับว่าได้นำบุคคลภายนอกเข้ามาในการประชุมจริง โดยได้กระทำในฐานะประธานสภา อบต. ซึ่งไม่ก่อให้เกิดคุณหรือโทษแก่บุคคลใด และจะเป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุมได้อย่างถูกต้อง

ประเด็นโต้แย้งข้างต้น ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า แม้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะเป็นเหตุส่วนตัวและทำขึ้นนอกห้องประชุมก็ตาม แต่สถานะของการเป็นสมาชิกสภา อบต. มิได้อยู่เฉพาะช่วงเวลาที่มีการประชุมสภาเท่านั้น แต่มีอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเหตุที่เกิดขึ้นก็เป็นการกล่าวหาทำภายในบริเวณที่ทำการของ อบต. แม้จะอยู่นอกห้องประชุมก็ตาม จึงถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสำหรับผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งประธานและสมาชิกสภา อบต.

ส่วนการนำบุคคลภายนอกเข้าไปในที่ประชุมนั้น เมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑๗ กำหนดห้ามบุคคลภายนอกเข้าไปในที่ซึ่งจัดไว้สำหรับสมาชิกสภาท้องถิ่นในขณะที่กำลังประชุม โดยประธานสภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุญาตให้ประชาชนเข้าฟังการประชุมและการปรึกษาของสภาท้องถิ่นได้ตามระเบียบที่สภาท้องถิ่นกำหนด อันเห็นได้ชัดว่า ข้อกำหนดนี้ไม่ได้ให้อำนาจในการนำบุคคลภายนอกเข้าไปเพื่อบันทึกภาพและเสียง การที่ผู้ฟ้องคดีให้บุคคลภายนอกกระทำการดังกล่าวในขณะที่กำลังประชุม จึงเป็นการคุกคามสิทธิหรือกีดกันการทำหน้าที่ของสมาชิกสภา อบต. ในการอภิปรายหรือแสดงความเห็น ซึ่งไม่ใช่การรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อยในที่ประชุม โดยหากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะให้มีการบันทึกรายงานการประชุมอย่างถูกต้อง ก็ควรจะให้เลขานุการสภา อบต. เป็นผู้ดำเนินการ กรณีจึงไม่มีเหตุอันควรที่จะให้บุคคลภายนอกเข้าไปในที่ประชุมเพื่อบันทึกภาพและเสียง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความวุ่นวายในระหว่างประชุมและถือเป็นการแสดงออกถึงความไม่ไว้วางใจกัน อันอาจจะมีปัญหาต่อกันได้

พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่ อบต. อันเป็นเหตุให้สมาชิกสภา อบต. มีมติให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งได้ และเมื่อคะแนนเสียงที่ลงมติเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด มติที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวจึงชอบด้วยมาตรา ๔๗ ตรีวรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ฉะนั้น เมื่อมติที่พิพาชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่ถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ พิกษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๖๕/๒๕๖๑)

คดีนี้ถือเป็นอุทธรณ์ที่ดีและเป็นบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับสมาชิกสภาท้องถิ่น รวมถึงผู้บริหารท้องถิ่นที่จะต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ทั้งในเวลางานและนอกเวลางาน ทั้งนี้ เนื่องจากการเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นอกจากจะเข้าสู่ตำแหน่งเพราะความเชื่อถือศรัทธาและความไว้วางใจของประชาชนในท้องถิ่นทั้งด้านความประพฤติและความรู้ความสามารถที่จะนำพาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ประชาชนในท้องถิ่นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีแล้ว ยังมีกฎหมายกำหนด “พฤติกรรม” ที่มีผลต่อการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่นอีกด้วย ดังเช่นคดีนี้ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมตัวอย่างจากพฤติกรรมอีกหลายลักษณะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในแต่ละกรณีว่าพฤติกรรมเช่นนั้นจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียให้แก่ท้องถิ่นอย่างไร เช่น สมาชิกสภา อบต. กระทำอนาจาร โดยใช้กำลังประทุษร้ายแก่ผู้เสียหายซึ่งเป็นราษฎรในหมู่บ้านของตน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๗๘/๒๕๖๑) และนอกจากพฤติกรรมแล้ว สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการที่กฎหมายกำหนดข้อห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งไว้ ย่อมมีเจตนารมณ์ที่จะให้การบริหารราชการของท้องถิ่นมี

ประสิทธิภาพ สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นจึงไม่อาจกระทำการในเรื่องนั้นได้ตามอำเภอใจ เพราะตามหลักกฎหมายปกครอง ฝ่ายปกครองหรือหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำการใด ๆ ในทางปกครองได้เมื่อกฎหมายอนุญาตเท่านั้น... ค่ะ

(ปริยาศคีปครองได้ที่สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕)
